

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Van profijt datmen crihcjt alsmen sijn sinnen set opt ghene men singht.
Dat XXIIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

heeft tot verghissenisse van alle sonden diese regen de goetheyt Gods ghedaen hadde/soo dan die het geliefst die magh op de neghen ghebene dijdinghen aldus oock merck nemen tot den Kyrie eleison.

Vant profijt datmen crijcht als men sijn sinnen
set opt ghene men singht.

DAT XXIIII. CAPITTEL.

HE T ghebeurde op eenen heylighen dagh datse haer beste dede/om niet aendachtig te letten op den sanct vande getijden/ tot lof vau Godt ende banden heyligen: so hebbet haer alle de woorden die sy sanct veropenbaert al oft een scherpe lancie geweest hadde/die van haer herte tot het herte Jesu Christi quamen/ ende beweeghden dat tot het diepste toe doorgaende/met een onweerdeelijcke ouersoete genoechlycheyt. Want van het opperste van die speyze schenen als versprekt te worden stralen ghelyck van seer lichtscheinende sterren / die comende tot elck vande Heylighen hen vercierden met een wonderlyck ciraet der nieuwier glorie/maer sonderlinghe dien Heylighen wiens feest men vierde verscheen als verheught met een wonderlycke glorie van een sonderlingh schijnsel/wt het onderste deel vande speyze scheen. wtgherepct te worden als een maniere van druppelkens die d'een op d'ander afvlien tot vermeerderinghe van sonderlinge gracie voord de leuende ende voor die int baghe vier waren oock een groot behulp tot vercoelinghe.

Het